

CREATIVE
TOURISM
DISTRICT
THAILAND
Nan

สวนบ้านนา ๗ ไร่

ยิ่งเที่ยว
ยิ่งสนุก
ยิ่งผูกพัน

อยู่นาน นาน ๆ นะ

ช่วงเวลาแห่งความสุขมักจะผ่านไปเร็วเสมือนนั้นอาจจะไม่จริงเสมอไป เพราะการเดินทางเนิบช้า เก็บเกี่ยวความประทับใจตามรายทางไปเรื่อยๆ ใช้เวลาตีบท่ำกับแต่ละสถานที่อย่างไม่เร่งไม่ร้อน สำหรับบางคนแล้วคือการเสพความสุขแบบง่าย ๆ แต่ทำให้ได้พลังชีวิตคืนมาแบบลีนปรี๊ แต่มาด้วยการสัมผัสเสน่ห์ของเมืองแบบลึกซึ้งอย่างที่การท่องเที่ยวแบบผ่านๆ ไม่อาจให้ได้

"พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์"

อากาศยามเช้าตรู่ช่างแสนสดชื่นจนต้องสูดหายใจเข้าไปเต็มปอดแรงๆ บรรยากาศรอบกายดูแจ่มใส พระอารามหลวงหรือวัดบุญยืน ศูนย์รวมแห่งความศรัทธาของชาวเวียงสาที่เป็นมาตั้งแต่สมัยยังเป็นเมืองเวียงป้อ ตั้งตระหง่านอยู่ตรงหน้า หลังคาอุโบสถทรงบัวต่างแพรสลับชั้นลดหลั่นกันดูงดงามสิ่งอยู่ในแสงแดดยามเช้า ความสงบสบายใจแผ่ผ่านไปท่วชนะก้าวเท้าผ่านประตูไม้แกะสลักลวดลายสามชั้นเข้าไปนมัสการพระพุทธรูปปางประทับยืน พระประธานในโบสถ์ที่แม่อุ้ยด้านหน้าบอกมาว่าให้ไปสักการะท่านเสีย เขาว่ากันว่าจะได้อายุยืนขวัญยืน กราบพระจนจิตใจผ่องแผ้วแล้ว เราเดินเรื่อยๆ ข้ามฝั่งมาทางอาคารไม้หลังสีน้ำตาลแดงที่อยู่ตรงหน้า ที่โดดเด่นสะดุดตาอยู่คือหน้ามุขของอาคารที่เคยเป็นที่ว่าการอำเภอสา ในปี 2501 ที่ตรงนี้คือที่ซึ่งพระมหากษัตริย์อันเป็นที่รักของปวงชนชาวไทย พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ เสด็จประทับรอยพระบาทลงบนดินแดนนี้เป็นครั้งแรกในสมัยนั้น

การได้ค่อยๆ เดินชมการตกแต่งสถานที่ที่พยายามจำลองภาพเหตุการณ์ตอนนั้น รวมทั้งพระเก้าอี้บ้านั่งไม้ที่เคยทรงประทับนั่งที่เคยสูญหายไป ก็ได้มีความพยายามไปติดตามหากันจนเจอและนำมาไว้ในที่เดิมได้ และได้ชมโพลีกราฟยอนต์ที่ถ่ายทำเรื่องราวเมื่อครั้งที่พระองค์ทรงเสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมราษฎรในหัวเมืองภาคเหนือเป็นครั้งแรก ทำให้รู้สึกราวกับได้จินตนาการให้ตัวเองกลายเป็นหนึ่งในพลคนหนึ่งที่มาเฝ้ารอรับเสด็จในวันนั้นได้อย่างสมจริง และนอกจากเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับพระองค์ท่านแล้ว พิพิธภัณฑ์เล็กๆ แห่งนี้ก็ยังมีดีหลายอย่างให้น่าแวะชม ทั้งข้าวของ เรื่องราวที่บอกเล่าวิถีชีวิตชาวสาในยุคก่อน ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์หาปลา เครื่องใช้ในครัว ชั้นโตก และชิ้นส่วนเรือโบราณ จากประเพณีแข่งเรืออันน่าภาคภูมิใจของชาวน่าน

"ภาพกิจกรรมแกะสลักหัวเรือ"

"อุปกรณ์หาปลา"

เห็นหัวเรือหรือหัวโองามๆ ที่จัดแสดงอยู่แล้ว ก็รู้สึกอยากรู้ขึ้นมาเลยเรียกว่าช่างเขาแกะสลักหัวเรือเหล่านี้ขึ้นมาได้อย่างไรกันนะ และความสงสัยก็ได้รับคำตอบที่วิเศษหอม เราได้ชมทั้งช่าง และลูกมือซึ่งก็คือน้องเด็กๆ ในวัดนั่นเอง ช่วยกันทั้งแกะสลัก ตกแต่ง ซ่อมแซมหัวเรือต่างๆ อยู่เพื่อใช้ในงานประเพณีแข่งเรือที่จะมีขึ้นในช่วงหน้าหนาวนี้ โดยมีท่านเจ้าอาวาสเป็นหัวเรือใหญ่ และรับให้ความรู้แก่ผู้ที่สนใจอยากเรียนรู้ศิลปะชนิดนี้

"หัวเรือแกะให้เป็นรูปพญานาค"

หัวเรื่อนั้นนิยมแกะให้เป็นรูปพญานาคเช่นเดียวกับหางเรือที่เรียกกันว่าหางวรรณ ช่างทุกคนต่างบอกเป็นเสียงเดียวกันว่าการแกะสลักนั้นต้องใช้สมาธิบวกกับอารมณ์ที่ดีไม่หงุดหงิด ซึ่งก็คงจริงเพราะเห็นทุกคนดูยิ้มแย้มแจ่มใส พูดคุยกันเฮฮา เมื่อแม่น้ำจางมายังคนต่างถิ่นอย่างเราอีกต่างหาก ทั้งสังเกตการณ์และทดลองด้วยตัวเองและยังเดินชมที่บริเวณไปมาซึกจะรู้สึกหัว ฟูๆ คลายคนแบบนำไปหาอะไรกินที่ร้านบ้านก๋วยเตี๋ยว ที่เราเองพอชิมแล้วก็ติดใจจนต้องมาบอกต่อ พออึ้งคาวแล้วรู้สึกอยากหาอะไรหวานๆ และเครื่องดื่มเย็นๆ มาล้างปากกันต่อ โปรแกรมนี้ขอเลยว่าต้องเป็นที่จำนนคอฟฟี่ แอนด์ แกลลอรี่ เพราะไม่ได้มีดีแค่รสชาติอาหาร หรือกาแฟ แต่การตกแต่งร้านยังดึงดูดใจด้วยการนำรถเมล์เก่ามาแปลงร่างให้ได้เข้าไปนั่งจิบกาแฟกันชิลล์ๆ เพราะที่ตั้งเคยเป็นอู่รถเมล์เก่ามาก่อน จากนั้นก็ไปเดินชมแกลลอรี่กันต่อแล้วค่อยปิดท้ายด้วยการแวะซื้อของฝาก ของที่ระลึกกัน

อึ้งแล้วต้องขีดเส้นขีดสาย
กระโดดขึ้นสองล้อไปต่อเขื่อนรถถีบ
กันดีกว่า ออกสตาร์ทกันที่เขื่อนรถถีบ
แหล่งรวมจักรยานโบราณที่เก่าแก่ไปถึงขั้นยุค
สงครามโลก หน้าตาคุ้นตาบ้างไม่คุ้นตาบ้างให้ได้
เดินดู เรานึกกันไม่ทันมือขอลองขี่จักรยานล้อหน้าโต
คุณลุงสุพจน์เจ้าของร้านก็ใจดี บอกว่าตามสบายเลย
แต่ขี่ได้แปบๆ ก็ต้องขอกอดใจเพราะหาจุดบาลานซ์ไม่ใช่
ง่าย ๆ สายไปสายมาจนกลัวว่าจะสอยกำแพงเข้าเสียก่อน
จากเขื่อนรถถีบก็ต่อกันต่อไปแบบสไตลชีลล์ๆ แวะถ่ายรูป
วิวทุ่งนาสีเขียว และปั่นไปชมวิถีชีวิตประจำวันของ
ชาวเวียงสากันไป ตามได้ทุเรียนต่างๆ มีชาวบ้านมานั่ง
ทำกิจกรรมประจำวันอัดฝ้าย ทอผ้า ทำตุ๊ก ทำโคม
ยิ้มแย้มทักทายขอถ่ายรูปกันได้ มีน้องหมาเดินนวยนาด
ผ่านไปมาหน้าตามีความสุข บอกเลยว่าหมาเมืองอื่น
จะต้องอิจฉาคุณภาพชีวิตของหมาเมืองนี้ เพราะคนที่
นี่เขาบอกว่าเมืองน่านไม่มีรถออกมาจางัด ที่เห็นเดินๆ
อยู่ตามถนนนะมีเจ้าของทั้งนั้น เค้าแม่มาเดินเล่น
ออกกำลังกายตามอริยาภย ตกเย็นก็กลับบ้านใครบ้านมัน
ส่วนหมาที่เห็นในวัดก็มีเจ้าของนะ หมายของหลวงพ่อและ
หลวงพี่ท่านทั้งนั้น คนรักหมาอย่างเราเห็นแล้ว
ก็โต้แต่ปลื้มใจแทน

"ภาพบรรยากาศทุ่งนาสีเขียว"

"เขื่อนรถถีบ"

"ทำตุ๊กคำคิง"

จากนั้นเราตั้งเป้าจุดหมายกันไว้ที่วัดดอนไชย วัดเล็กๆ
ในชุมชนที่แสนสงบ ซ่อนตัวอยู่ห่างจากถนนใหญ่ และความ
วุ่นวายใดๆ อาจารย์โทน ผู้ภรรยาสะเวลามานำเราเที่ยว
บอกเราก่อนมาว่าที่วัดนี้เป็นวัดเดียวเลยนะที่ช่างเผือกสลัก
รูปปั้นที่ประดับอยู่บนชั้นบันไดทางเข้าโบสถ์นั้นยังคงมีชีวิต
อยู่ในปัจจุบัน ก็น่าจะจริงเพราะที่วัดอื่นเดี๋ยวนี้ถ้าจะหาคง
ไม่ค่อยเจอแล้วสินะ จากวัดดอนไชยเราเดินดูบ้านเรือน
และวิถีชีวิตเรียบง่ายของชาวชุมชนดอนไชย ได้รับรอยยิ้ม
ทักทายจากชาวบ้านสองข้างทางมาตลอดทางจนเต็มอิ่ม
โดยมีจุดหมายที่แท้จริงอยู่ที่ร้านวราภรณ์ผ้าทอ ซึ่งแม่
วราภรณ์ใจดีกับลูกสาว และหลานสาวตัวน้อยมากคอย
ต้อนรับเราอยู่แล้ว

ขึ้นแรกแม่พารามาดูสารัตถการทอผ้าจากบรรดาขด
ฝีมือนานๆ เห็นสาวไหม สอดไม้ ชั้ยก็กินดูง่ายง่าย
แต่ทำไม่พอตาเราลองบ้าง กว่าจะได้แต่ละแถวมือไม้
ข้างแก่งข้าง เส้นพุ่งเส้นยืนอะไรตรงไหนดูงงๆ ไปหมด
ต้องรวบรวมสมาธิตั้งใจอยู่พักใหญ่ถึงเพิ่งจะจับทางได้
จากด้านนอกก็ได้ย้ายมาชมผ้าต่างๆ ที่วางโชว์อยู่
ด้านใน แต่ละผืนนั้นสวยจับใจ โดยเฉพาะลายน้ำไหล
ซ้อนมุก และลายน้ำไหลยกร่องที่แม่ประยุกต์มาจาก
ลายน้ำไหลโบราณ หรือลายน้ำน่านใต้ที่แรงบันดาลใจ
มาจากลายน้ำชันกัน ก็สวยไม่แพ้ แต่ละลายอ่อนช้อย
พลิ้วไหวเหมือนการเคลื่อนไหวของสายน้ำจริงๆ
เอาไปใส่กับ เสื้อผ้าชิ้นกับวกรองทำผ้าไหมเก่า สักคู่
ก็กลายเป็นแฟชั่นสุดล้ำเอาเรื่องได้อยู่เหมือนกันนะ

"กิจกรรมทอผ้า"

จุดหมายปิดท้ายของเรานั้นอยู่ห่างออกมาอีกไม่กี่กิโล ที่บ้านกะหลีกโฮมสเตย์ชื่อน่ารักของอาจารย์ระดม เรามาจอบ้านที่สงบเงียบ ไร่ยางพาราคนเลยลองกดเบอร์โทรหาอาจารย์จากที่ติดไว้หน้าบ้าน สักพักอาจารย์ระดมตัวจริงก็ปั่นจักรยานมาทักทายพร้อมชุด หม้ออ้อมและหมวก ลุกดูไม่ต่างจากภาพในความคิดเราเลยสักนิด อาจารย์พูดคุยด้วยเสียงเย็นๆ ใจดีตามแบบฉบับคนเมือง

"เคาะกะหลีกให้อาหารปลา"

"บ้านกะหลีกโฮมสเตย์"

อาจารย์บอกว่าถ้าจะล่องเรือต้องรอช่วงแดดร่มพระอาทิตย์ใกล้ตก ถึงจะได้โอไรท์ภาพสวยประทับใจ เราเลยขอถือโอกาสดูอาจารย์เคาะกะหลีกให้อาหารปลากันก่อน โดยอาจารย์เริ่มจากตักลงปูจาให้ฟัง แล้วเคาะกะหลีกซึ่งในสมัยก่อนใช้เป็นสัญญาณบอกเหตุหรือเรียกประชุม แล้วชักบอกให้ตระกร้าที่แขวนไว้เลื่อนไปจนถึงปลายทางในแม่น้ำ เสียงรอกดังเอี้ยดฮาดอาจารย์คงเห็นเรากำลังงงงงวย เลยรีบอธิบายว่าอาจารย์ไม่ใช่ไม่น้ำมันรอกเพราะอยากให้มันผิดพลาดถึงจะได้มีเสียงดังพวกปลาจะคุ้นชินกับเสียงนี้ด้วยเหมือนกันจะได้รู้ตัว ไม่ใช่เพราะความเท่าหรืออาจารย์ขี้เกียจรอกนะ ฮ่าๆ

Nan

ดูเสร็จพร้อมกับหยุดตะกร้าช่วยสนับสนุนค่าอาหารให้เหล่าปลาที่อยู่ในเขตอนุรักษ์แถบนี้ได้สืบพันธุ์คงความอุดมสมบูรณ์ไปนานๆ แล้วอาจารย์ก็ชวนมาเขียนตัวเมือง ซึ่งก็คือการเรียนเขียนอ่านภาษาล้านนา นั่นเอง ตอนแรกนึกว่าจะเย่ แต่ปรากฏว่าไม่ยากอย่างที่คิดนะ เพราะตัวอักษรก็มีรากใกล้กับภาษาไทยกลางนั่นแหละ พอจะเดาๆ ได้ อยู่ เรียนกันไปแค่ชั่วโมงครึ่ง คนหัวดีอย่างเราก็พอจะเขียนชื่อนามสกุลตัวเองเป็นภาษาล้านนาได้แหละ ไม่อยากจะอวด เพลินกับการฝึกเขียนตัวเมืองจนแดดอ่อนแรงไปเยอะละ ดูเวลาอีกทีห้าโมงสี่สิบห้าแล้ว อาจารย์บอกได้ว่าเวลาไปล่องเรือกันได้แล้ว เรือที่ล่องเป็นเรือไม้ลำยาว ล่องไปริมลมเย็นๆ ไป นั่งมองบรรยากาศสีเขียวสองฝั่ง มันดีต่อใจมากๆ ทุกอย่างช่างเงียบสงบไม่มีเมื่แต่เรือที่เล่นสวนมา มีแค่เรือไม้สองลำที่จอดลอยอยู่กลางๆ ของชาวบ้านที่ออกมาหาปลา รอบตัวนี่เหมือนเรากำลังอยู่ในภาพเขียน อย่างเดียวที่เคลื่อนไหวก็คือเรือไม้ที่เราโดยสารอยู่นี่เอง อาจารย์ระดมรับหน้าที่ไต่ถักชี้ชวนให้ชมทั้งนกที่อยู่บนฟ้า ซึ่งช่วงเวลาปลายเดือนตุลาคมอย่างนี้เป็นโอกาสดีมากที่จะได้เจอกับทั้งนกแซงแซวสีดำนางสองแฉก ที่โฉบบินมาใกล้ๆ ลำเรือ และเกาะอยู่กิ่งไม้ตามต้นไม้ใหญ่ข้างทาง และเขล่านกยางขาวที่พากันหนีหนาวมาไกลจากไซบีเรีย และด้านข้างทางขวามืออาจารย์บอกว่าคือชุมชน จับปลา ถึงได้มีเรือจอดกันเรียงราย พี่ๆ คนหาปลาบ้างก็นั่งพูดคุยพักผ่อน บ้างก็วิ่งวนอยู่กับการเก็บอุปกรณ์คู่ใจ อาจารย์วาดหัวเรือเข้าไปใกล้แล้วกล่าวทักทายกันอย่างคุ้นเคยตามประสาวัดที่ชีวิตชนบทที่ไม่รีบร้อนจากตารางชีวิตที่วุ่นวาย และความคงจดจ่อจากสภาพจรรजरิดขัดยังไม่ได้เข้ามาพรากความน่ารักและอริยาทศยโมตรีที่ดีให้หายไป พอเข้าใจลึกลงนี้อาจารย์ขยับบอกให้เราไม่พลาดช็อตเด็ดที่พระอาทิตย์กำลังจะลับจนย้อมท้องฟ้าให้กลายเป็นสีส้มแสดมัวงมัวไปทั่ว สวยเกินจะบรรยาย น้ำตาจะไหล เห็นภาพสวยๆ ในแสงยามเย็น แล้วอาจารย์ยังควักปืนเครื่องดนตรีล้านนามาตีให้เราฟังแทนที่ตำริ โอ๊ย มันฟินเกินจะบรรยาย เหนื่อยกับกิจกรรมที่อัดแน่นมาทั้งวัน คืนนี้ขอพักให้สบาย ณ คนขุนเขารีสอร์ท ที่พักแสนสบายของอาจารย์ไทยน ที่นอกจากสิ่งอำนวยความสะดวกจะครบครันแล้วอาหารยังอร่อยมากๆ

"อาจารย์ระดม สอนเขียนตัวเมือง"

"ล่องเรือไม้รับบรรยากาศ"

เช้าวันที่สองเราขอเช่าสู่วิวเมืองกันบ้าง เริ่มที่การทำตุ๊กคำคึงกันที่วัดพระเกิด
ตุ๊กก็คือธง คำคือความสูง และคึงก็คือตัวเรา รวมกันแล้วจึงหมายถึงว่าวันนี้เราจะ
มาทำธงแขวนแบบล้านนาที่มีขนาดความสูงเท่ากับตัวเรากัน แม่อุ๊ยบอกว่าตุ๊กคำคึง
นี้ชาวล้านนาเขาเชื่อว่าจะช่วยสืบชะตาหรือสะเดาะเคราะห์ได้ แล้วแม่ก็ยื่นตุ๊กที่ทำจาก
กระดาษสายาวเท่าตัวเรามาให้เราตกแต่งเครื่องหน้าเอาเอง ส่วนลวดลายอื่นๆ บนตุ๊ก
อย่างบทสวดอิติปิโสหรือลายสะบัดด้านล่างที่ถือเป็นการสะบัดทุกข์โรครกภัยให้มลาย
ไปนั้นเขากำมาให้แล้วไม่ต้องกลัว ถวายตุ๊กแล้วก่อนจะไปต่อขอเติมพลังที่ร้านก๋วยเตี๋ยวเนื้อ
จานเด็ดจากสุราษฎร์ฯ ที่มาสร้างชื่อกันที่น่านก็เลยได้ซื้อร้านก๋วยเตี๋ยวสุราษฎร์ธานี
ไปแต่โดยดี อิ่มอร่อยแล้วมาฝึกจรวดแบบสาวล้านนาที่ห้องเจ้าฟองคำ ซึ่งเราจะมาทำ
สรวยดอกไม้เอาไปถวายพระกัน ก่อนอื่นก็เดินชมหรือคุ้มนี่ที่ตกทอดกันมา
สู่ลูกหลานของเจ้าผู้ครองนครน่านในอดีตให้ทั่วๆ กันเสียก่อน เพื่อซึมซับความเป็น
อยู่ตามแบบล้านนาโบราณที่แบ่งส่วนตัวบ้านเป็นส่วนบ้านที่อยู่อาศัย ครัว ยุงข้าว
และบ่อน้ำ วนจนจบแล้วเราก็นั่งพับเพียบเรียบร้อยมันไวบตองให้เป็นกรวย
จับจับให้เป็นยอดแหลม ซึ่งต้องใช้ความใจเย็นและมือเบาขั้นสุด เสียงเพลงล้านนาแผ่วๆ
ทำให้ใจสงบและเริ่มมีสมาธิกับงานตรงหน้า และแล้วความพยายามก็นำมาซึ่งความสำเร็จ
สรวยหรือกรวยไวบตองใส่ดอกไม้ฝีมือเราก็อามาโชว์ได้ในที่สุด และก็ไต่เวลาพักจิบกาแฟกันอีก
แล้ววงนี้เลือกไปที่ร้าน Sweety 9 บ้านไม้หลังนี้เป็นแหล่งที่วัยรุ่นน่าน เขามานั่งชิลสิ้ๆ จิบเครื่องดื่มเย็นๆ กัน เราก็เลย
เอาบ้าง ขอบอกว่า Green Refresh คือรีเฟรชดีสุดๆ อีกอย่างที่เขาว่าก็คืออาหารเช้าพื้นเมืองสโตน่าน ไว่คราวหลัง
จะไม่พลาดมาแวะชิมแต่เข้า

"ทำสรวยดอกไม้"

"ทำตุ๊กคำคึงกันที่วัดพระเกิด"

"ห้องเจ้าฟองคำ"

วิถีคนชิลล์อย่างเราตกบ่ายก็ต้องออกปั่นสัคะ บันเรื่อย ๆ เนิบ ๆ ชมวิวทั่วทั้งหลายที่อยู่ไม่ไกลกันนัก ก่อนอื่นไปแวะกันที่ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเทศบาลเมืองน่านที่อยู่กลางเมืองตรงข้ามวัดภูมินทร์กันก่อน แวะชมภาพพระซันรักบันลือโลก แล้วไปต่อที่วัดพระธาตุช้างค้ำที่อยู่ไม่ไกลเช่นกัน เข้าไปชมเจดีย์ช้างค้ำศิลปะสุโขทัย แล้วข้ามมาที่พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติน่าน ที่มีจุดไฮไลท์สำหรับนักท่องเที่ยวคืออุโมงค์ต้นไม้ชุ่มสีลาวดีด้านหน้าที่เอื้อต่อการถ่ายภาพสวยๆ มาก และถือย่าส้มไป แวะวัดที่เล็กที่สุดในประเทศกันหน่อย ก็คือวัดน้อย จากนั้นไปเดินเล่นยามเย็นแวะช้อปปิ้งของพื้นเมืองและเดินตลาดหาข้าวซอย น้ำพริกหนุ่ม ใส่อ้วนมันงึนกลมชมวิววัดกันที่ช่วงเมืองน่าน

"วัดภูมินทร์"

"ชุ่มสีลาวดี"

เป็นเมืองที่ชอมมาก สมายมาก เจริญอาหาร
สุดๆ อิ่มแล้วถึงออกเดินทางไปปัตกันต่อ
เพราะคืนนี้เราจะไปนอนพักโรงแรมดีไซม์เก้
ที่สุดในเมืองปัตที่ Cocoa Valley Resort
บอกกันไว้เลยว่าช็อกโกแลตลาวา
และโกโก้เย็นที่นี้เด็ดมาก ไม่ควรพลาด

"ช้อปปิ้งของพื้นเมืองและเดินตลาด Walking Street"

כרמטחוק 1715

วันรุ่งขึ้นจัดการกับข้าวเข้าก้นแล้วก็มุ่งตรงสู่บ่อเกลือกินแต่ข้าว เพราะระหว่างทางเราอยากแวะชมทะเลหมอกที่จุดชมวิว 1715 วันก่อน ไม่อยากไปสายเที่ยวไม่ได้ภาพหมอกขาวฟูๆ ซึ่งก็ฟูสมใจสวยเหมือนถึงเมฆบนฟ้าลงมาปรายวิเวือนือฟูเบา เก็บวิวกันจนอ้อมก็ไปต่อขึ้นบ่อเกลือกินเลย บ่อเกลือที่นี่แปลกกว่าที่อื่นตรงที่เกลือไม่ได้มาจากน้ำทะเลแต่มาจากบ่อบนภูเขาสูง มาดูชาวบ้านเขาต้มเกลือโดยตักน้ำจากบ่อส่งมาตามท่อในรางไม้ไฟให้ไหลมาสู่บ่อพัก การทำเกลือก็คือตักน้ำจากบ่อมาต้มในกระทะใหญ่ใช้เวลานาน 4-5 ชั่วโมง รอกเกลือระเหยแล้วก็ใช้ไม้พายมาตักขึ้นไปตากไว้ในตระกร้าซึ่งแขวนไว้เหนือกระทะอีกที ปล่อยให้น้ำไหลลงมาสู่กระทะแล้วก็ตักขึ้นไปใหม่ วนกันไปพอน้ำในกระทะแห้งก็ตักจากบ่อมาเติมใหม่ บนนี่คือถ้ำรูปปั้นชะมด ทั้งภาพอาร์ทๆ ที่ชาวบ้านกำลังตักน้ำทำเกลือ และภาพสวยๆ ของวิวที่นี่ที่สวยงามขนาดแบบเอาแค่ขึ้นมาชมวิวอย่างเดียวก็คุ้มแล้ว ก่อนกลับมาเสพวิวริมน้ำใส แกล้มไก่ทอดมะเขว่น ยำผักกูด และชาสมุนไพรบ่อกินหน่อย ที่บ่อเกลือวิว ร้านน่ารัก วิวดี อาหารอร่อย ผักสดก็ปลูกกันอยู่ที่แปลงผักส่วนตัวนี่เอง ชิลขนาดนี้ไม่อยากกลับแล้วนะเนี่ย ขอยุ่ที่นี่อีกสักปีเลยได้ไหม

"หมู่บ้านชาวบ่อเกลือ"

"เกลือที่ผ่านกระบวนการแล้ว"

"การทำเกลือ"

ติดต่อประสานงาน
การท่องเที่ยว

เวียงสา อาจารย์โกน เบอร์โทร 088 407 1740
ส่องเรือ อาจารย์ระดม เบอร์โทร 085 029 8029
ตุ่งคำคิง คุณแม่ตี๋ม เบอร์โทร 087 178 2588
โองเจ้าฟองคำ คุณแม่พัฒน์ เบอร์โทร 089 560 6988

การเดินทาง

จากตัวเมืองน่านเดินทางลงใต้สู่เวียงสา ระยะทางประมาณ 25 กิโลเมตร และจากตัวเมืองน่านไปบัว
ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 101 ระยะทางประมาณ 60 กิโลเมตร จากบัวไปบ่อเกลือใช้เส้นทางหลวง
หมายเลข 1256 ผ่านอุทยานแห่งชาติดอยภูคาไปสู่ออกเกลือ
ระยะทางประมาณ 50 กิโลเมตร

ช่วงเวลาน่าเที่ยว

เที่ยวได้ตลอดปี ถ้าอยากชมประเพณีล่องเรือโบราณต้องมา
ช่วงเดือนตุลาคม ถ้าอยากชมนกแขวงและนกยางขาว
ก็ต้องช่วงนี้เช่นกัน และถ้าอยากชมทะเลหมอก
แนะนำให้มาช่วงปลายฝนต้นหนาว

สไตล์นิกเดินทาง

นิกเดินทางที่ไม่ชอบความเร่งร้อน รักการได้ใช้เวลาซึมซับ
บรรยากาศและทำความรู้จักแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวอย่าง
ละเอียดละไม ชอบสไตล์การเที่ยวแบบสบายๆ
ไม่เน้นจุดหมายแต่ให้ความสำคัญกับคุณค่าของสิ่งที่ได้
พบเจอระหว่างทางมากกว่า

เตรียมตัวก่อนไป

กล้องถ่ายรูปและสมุดบันทึกความทรงจำ
เสื้อแจ็คเก็ต รองเท้าผ้าใบสำหรับขึ้นไปบ่อเกลือ

ข้อมูลน่ารู้

เวียงสาคืออำเภอที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ได้ชื่อว่าประตูสู่น่าน
และยังเป็นเมืองที่มีความอุดมสมบูรณ์มากเพราะมีสายน้ำหลาย
สายไหลผ่าน ส่วนตัวเมืองน่านเป็นเมืองเล็กที่น่าอยู่ เป็นเมือง
มากเสน่ห์ที่มีวัฒนธรรมที่ยังมีชีวิต มีวัดมากมายให้เยี่ยมชม
มีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญอย่างพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติน่าน
วัดภูมินทร์ หอศิลป์น่าน เป็นต้น ส่วนบ่อเกลือเป็นแหล่ง
ทำเกลือสินเธาว์ ซึ่งปัจจุบันเกลืออยู่สองบ่อ คือ
บ่อเกลือเหนือ แลบ่อเกลือใต้

คุณค่าและความ ประทับใจที่ได้รับ

ความสุขจากท่องเที่ยวเนิบช้าใช้เวลาเรื่อยๆ
ไปกับแต่ละสถานที่อย่างไม่รีบร้อน ได้ค่อยๆ
ซึมซับแต่ละความรู้สึกอย่างเต็มอิ่มในทุกๆ นาที
ได้ผ่อนคลายหายเหนื่อยจากความรีบเร่งในชีวิต
ประจำวันและได้เวลาอยู่กับตัวเองมากขึ้นจนเกิดเป็น
แรงบันดาลใจและข้อคิดดีๆ หลากอย่างกลับไป
ที่สำคัญคือได้ชาร์จพลังชีวิตให้ตัวเองรู้สึกสดชื่น
กระปรี้กระเปร่าขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

กิจกรรมที่จะได้ เรียนรู้ร่วมกับชุมชน

- แกะสลักหัวเรือ
- ปั่นจักรยานชมเมือง
- เยียนตัวเมือง
- ทำตุ๊กคำคิง
- ทำสรวยดอกไม้อิงเจ้าฟองคำ
- ทอผ้าที่วราภรณ์ผ้าทอ
- ล่องเรือไม้สายน้ำ่าน

"แกะสลักหัวเรือ"

ที่พัก

- คนขุนเขารีสอร์ท
- Cocoa Valley Resort

สถานที่ท่องเที่ยว

- วัดบุญยืน วัดสำคัญประจำเวียงสามาตั้งแต่โบราณ ใครไปใครมาก็ต้องแวะสักการะพระประธานที่เป็นปางประทับยืนอันงดงาม
- พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเทศบาลตำบลเวียงสา นอกจากจะเป็นที่เก็บรวบรวมหลักฐานทางวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่สำคัญของชาวน่าน ยังมีความสำคัญตรงที่เป็นที่แรกที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมภูมิพลอดุลยเดชทรงประทับรอยพระบาทแรกในดินแดนน่านแห่งนี้
- วัดดอนไชย วัดเล็กๆ ในชุมชนบ้านดอนไชยใต้ เหมาะสำหรับคนที่ชอบความสงบเงียบ ไม่พลุกพล่าน ไม่มีนักท่องเที่ยวอื่น
- บ่อเกลือ ชมความงามทะเลหมอก ขุนเขา และภาพชีวิตการทำเกลือแบบดั้งเดิมที่ยังคงอยู่จนถึงปัจจุบัน

"ปั่นจักรยานชมเมือง"

ของขวัญระลึกและของฝากห้ามพลาด

- ผ้าทอจากร้านวราภรณ์ผ้าทอ

Day 1

แวะสักการะพระประธานวัดบุญยืนในบรรยากาศยามเช้า
ต่อกับชมรอยพระบาทแรกที่พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเทศบาลเวียงสา แล้วไปเรียนรู้การแกะสลักหัวเรือกันต่อ
แวะทานอาหารกลางวันที่บ้านก๋วยเตี๋ยวต่อกับยจับกาแพที่จางน่าน
คอฟฟี่ แอนด์ แกลลอรี่ บ่ายๆ ไปปั่นจักรยานท่องเที่ยวเมืองเวียงสา แวะวัดดอนไชย
แล้วไปเรียนรู้เรื่องผ้าทอที่วราภรณ์ผ้าทอ ก่อนจะไปต่อบ้านกะหล่ำให้อาหารปลา เขียนตัวเมือง
แล้วปิดท้ายด้วยบรรยากาศสุดชิลล์ของการล่องเรือไม้ไผ่สายน้ำ ตกค่ำเช็กอินที่คณฺขุณาเรสิริอร์ท

- 01 วัดบุญยืน
- 02 พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเทศบาลตำบลเวียงสา
- 03 จ้างน่านตอหฟี่ แอนด์ แกลลอรี่
- 04 วัดดอนไชย
- 05 วราภรณ์ผ้าทอ
- 06 บ้านกะหล่ำโฮมสเตย์
- 07 ที่ว่าการอำเภอเวียงสา
- 08 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์

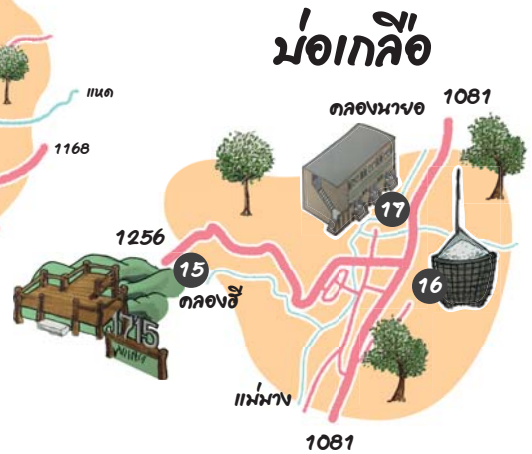
- 09 วัดพระเก็ด
- 10 โองเจ้าฟองคำ
- 11 วัดพระธาตุช้างค้ำ
- 12 วัดกุมินทร์
- 13 ถนนคนเดินทุ่งเมืองน่าน
- 14 สยามอิน น่านนคร

เข้ามามุ่งหน้าเข้าสู่เมืองท่าตุงค่าคิงกันที่วัดพระเก็ด กลางวันนี้ลิ้มรส ก๋วยเตี๋ยวเนื้อรสเด็ดที่ร้านก๋วยเตี๋ยวสุรราษฎร์ธานี แล้วมาเรียน ทำสรวยดอกไม้ที่โองเจ้าฟองคำ จิบกาแฟให้คลายร้อนกันที่ Sweet 9 บ่ายๆ เย็นๆปั่นจักรยานชมวัดวาและวิถีชีวิตเมืองน่านก่อนมาเดิน เล่นหาของพื้นเมืองกินที่ช่วงเมืองน่าน แล้วเดินทางไปปวี เพื่อเข้าพักที่ Cocoa Valley Resort

Day 2

- 15 จุดชมวิวก 1715
- 16 ม่อเกลือชุมชน
- 17 ม่อเกลือจ๊ว

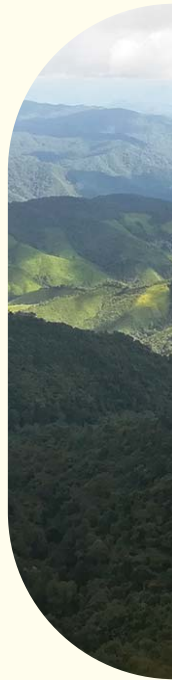

Day 3

หลังทานอาหารเช้ามุ่งหน้าไปม่อเกลือโดยผ่านทางอุทยานแห่งชาติดอยภูคา และชมทะเลหมอกกันก่อน ที่จุดชมวิวก 1715 ก่อนเดินทางต่อถึงม่อเกลือเพื่อสัมผัสวิถีชีวิตและภาพวิถีชีวิตการทำเกลือแบบดั้งเดิม ปิดท้ายด้วยมือกลางวันสุดฟินที่ม่อเกลือวิว

CREATIVE
TOURISM
DISTRICT
THAILAND
Nan

Nan

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สำนักงานใหญ่) 1600 ถ.เพชรบุรี แขวงมัทกะสิน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ : 662 250 5500, ศูนย์บริการข่าวสารท่องเที่ยว ททท. 1672